

la galeria

REVISTA

SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

● PRECIO 15 CTS. ●

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batlletera, Ingenieros, 3.

Culpables de dictadura

Les esquerres i els constitucionalistes espanyols amb la seva democràtica actitud davant la necessitat d'un sufragi universal que purgui la Nació de tot espurisme, han determinat clarament la posició d'uns homes que usdefruïten encara càrrecs de Reial Ordre, fent veure que són populars.

Parlant concretament i referint-nos al cas de la nostra Ciutat. Els Srs. Pujulà, Ros, Sans Roquer, Geli, etc., que són concellers a l'Ajuntament, ho són de Reial Ordre i servint la Dictadura en totes les seves etapes. De primer la van ACATAR i SERVIR; després amb Berenguer s'hi recolzaren i festejaren, ara darrerament s'hi fan comparses de Lacierva, Romanones i endemés.

Dictadura és tot govern que mana el poble sense oir-lo i amb la forma que li sembla.

D'ençà del 13 de setembre (podríem escriure de força abans), el poble espanyol soporta sotmès una morralla que l'ofega i camina cap allà on l'agullonen els esperons dels genets que porta a cavall de l'esquena. Aquests genets, o cavallers, són els "personatges" que ostenten els càrrecs polítics i de circumstància, aquests càrrecs fets amb R. O., que és un favor, una mercè, una gràcia i una ofensa a la dignitat del poble que no deixen viure en llibertat.

El poble no pot fer-se oir de cap manera; el poble no pot fer sentir la seva veu. La llengua del poble eren l'escriu-

tiní de les urnes i la llibertat d'impremta.

El sopat 13 de setembre marca, més que cap altra, una fita inesborrable de llibertat perduda. A la pèrdua d'aquesta llibertat de primer moment són ben pocs els que escabullen la responsabilitat amb la seva gesta de protesta. Després ja són més clars i més pocs els REINCIDENTS. La dignitat d'un Sánchez Guerra són comptats els qui la poden presumir i fer-ne gala. Però una REINCIDENCIA com la de Pujulà, Ros, Sans Roquer, etc., en pocs pobles de la Nació la trobaríem. Són molts els ciutadans que podem notar en un o altre dels tres períodes de la Dictadura, però certament el cas dels al·ludits senyors Pujulà, Ros, Sans, etc., figurant en cada temps d'aquests períodes, és tan extraordinari com veure el Rei pescant amb canya al Fluvià (que això un dia o altre també pot ésser).

De la primera vegada que l'ACATAREN, ja no en parlen perquè es pensen que el poble és tan curt de gambals, que no té memòria per recordar-se'n. La segona etapa, la més gruixuda i forta, la de Berenguer, la volien dissimular fent-se el distret i dient que es devien a l'elecció. Avui, quan ja no queda ningú amb dos dits de dignitat política als càrrecs, ja no dissimulen per aguantar el morralet i arroncen les espatlles com llurs correligionaris en el govern; com Lacierva, Romanones,

García Prieto, "el cadáver viviente", etc., i amb molta tranquil·litat es consideren homes nous i de trinca.

Les esquerres però amb els constitucionalistes aclaren la falsa posició d'aquests enamorats del càrrec, i quan se volia fer una tramoia renovant la meitat dels concellers, s'han aixecat en protesta, i han cridat: "Fora tothom de les Corporacions municipals, que tots són uns barres i ganuts que manen a l'esquena del poble amb nomenaments de R. O."

Pero el Govern de les "cumbres brumosas" es veu arrastrat cap a la gran escombrada que no duptem deixarà la plaça única, a no tardar, neta com una patena.

No hi valen amb les esquerres les falses excuses i les posicions equívokes; i les esquerres, que són la veu del poble, senyalen—com així ho féu la galeria—culpables de Dictadura (i de la crueltat!) als actuals concellers de falsa posició electiva.

Ens congratulem de què per ara la nostra opinió hagi sigut sempre d'acord amb l'expressada pel sentit lliberal i democràtic de tota Espanya. Això vol dir que som del poble.

Visado por la
Censura Gubernativa

NOTAS MARROQUÍES

A los lectores de "la galeria" (COMO PRÓLOGO)

por TODI

Desde que dejé Figueras, llevado por los azares de la vida y de mi carrera, pensé que todas aquellas amistades de mi infancia, todos los afectos de mi juventud, quedarían adormecidas durante mi ausencia. Pero llevado del impulso generoso del director de este semanario, le prometí mandarle mis impresiones de esta tierra tantas veces regada con sangre de nuestros hermanos, de las costumbres de los indígenas, de su vida, legislación... etc., cosas que a tí, lector, te trasladarán por un momento a la que fué fantasma y pesadilla de las madres españolas y en cuyas montañas agrestes se yergue el pabellón del colonizador, estableciendo un Protectorado pacífico, pero al mismo tiempo con una disciplina férrea y con una sujeción necesaria para el mantenimiento de la paz, en unos habitantes tan llenos de supersticiones, leyendas, ignorancia incremen-

tada con sus creencias; raza guerrera, belicosa y cuya civilización antigua dejó muestras en España con su mezquita, la Alhambra, la Giralda... Y hoy somos nosotros los que con persuasión, paciencia y tesón vamos ganando palmo a palmo otro cachito de suelo para nuestra tierra. A este preámbulo seguirán varios artículos. No veas en ellos belleza de estilo, ni fácil y abundante colorido. Mi humilde pluma solo transcribirá a la nitidez del papel, las impresiones que en mi ánimo dejen, lo que mis ojos vean. Será una sucesión de visiones rápidas para que desde tu casa, desde esa Rambla tantas veces recordada, te traslades por un momento al lado del que se fué con el deseo de volver y de estrechar manos amigas y de reanudar aquella vida ciudadana tan llena de sugerencias, de paz y tranquilidad.

Una boda en Marruecos

A los pocos días de llegar, cuando aun quedaban en mi ánimo los vestigios últimos de un viaje asaz prolongado, vino a verme un indígena de la kábila vecina a nuestra residencia y por su voz gangosa y palabras entrecortadas, deduje, adiviné, más que entendí, que deseaba que asistiese a la boda suya.

Luego de muchos circunloquios y rodeos, me decidí a asistir, pues no ignoraba que rechazar la oferta era un insulto y además contaba con la anuencia de mis superiores. Fijado el día, tuve tiempo de enterarme de algunos pormenores que ya se habían llevado a cabo.

Una de las fórmulas más pintorescas es que cuando un joven quiere contraer matrimonio, se lo dice a su madre y ésta a su marido y padre del joven, y si le parece bien, manda preparar su camello de cuyo cuello pende un collar encarnado que da a entender que el hombre que lo monta marcha en busca de su novia.

Este viaje dura necesaria e imprescindiblemente seis meses.

Al llegar a un aduar (poblado) y divisarse por sus habitantes el collar del ca-

mello, corren a dar cuenta al Chef quien sale a recibir al forastero, le hospeda en su casa y se organiza un baile para aquella noche, al que concurren todas las jóvenes que están libres. El pretendiente baila con la que más le gusta, pues no habiendo cristianas van con la cara descubierta, y durante el baile le coloca una banda de colores y abalorios que lleva él puesta. Si la joven acepta, se queda con la banda. En caso contrario se la devuelve, sin que ésto ocasione incidente ni disgusto alguno, pues todo queda reducido a que el pretendiente baile con otra o no baile más y a la mañana siguiente emprende el viaje en busca de la que ha de ser su mujer.

Terminado el plazo de seis meses, regresa a su casa el pretendiente, y entonces marcha con su padre hacia la casa de la novia, con abundantes provisiones y el precio convenido. Entonces se celebran algunas fiestas, más o menos brillantes según la riqueza de los contratantes.

El consentimiento para contraer matrimonio y condiciones son: Ser musul-

mán para el hombre y ser púber y musulmana para la mujer.

La mujer basta que calle, ria o llore para considerar que acepta. (Es decir, que tanto si quiere como no, se casa). Para casarlos lo hace el Valí (padre, tutor o pariente más cercano). El Valí, como se ve, tiene una importancia grandísima en el contrato matrimonial, y tanto es así, que los tratadistas musulmanes han llegado a establecer una verdadera jerarquía, dentro del parentesco, para saber en cada caso, quien puede desempeñar la Valía.

El matrimonio reúne algunos requisitos preliminares que le dan carácter de venta. En efecto, es costumbre que el padre de la mujer o en su defecto el pariente más cercano, reciba una cantidad para que dé su consentimiento. Esta cantidad estipulada la entregan los representantes del novio en el momento de la boda.

Cuando la mujer es viuda, el derecho de casarla, y por lo tanto, de percibir la cantidad varía, pues en unas kábilas corresponde a la familia de la mujer, y en otras a la del marido fallecido. Los testigos de boda se llaman Adules.

El matrimonio se considera consumado cuando se terminan las cuatro columnas: Consentimiento, dote, presencia de Adules y ausencia de impedimentos.

Y la comprobación y ratificación de esta ceremonia, es que el marido se presente ante los hombres de su kábila llevando en la mano una piel de cordeiro, en la cual se noten las pruebas indudables de la virginidad de su esposa.

Cada musulmán puede tener hasta cuatro esposas, reservando un día a cada una, pero teniendo siempre preferencia por la primera.

Para separarse de la mujer, basta que diga tres veces: «Yo te repudio» y queda divorciado. No pueden volver a casarse con la mujer repudiada hasta que ésta contraiga matrimonio con otro y a su vez la repudie.

Así se dan casos muy curiosos de fórmulas de divorcio. Basta que él diga: «Si llueve mañana, te repudio», «Si nace una niña, te repudio»... y así siguen una serie de fórmulas más o menos caprichosas. Cuando llegan a tener cuatro esposas y tienen medios para tener más, compran esclavas y las hacen sus concubinas, pero sin derechos de esposa.

Luego, según se deduce de ésto, el Corán tolera y regula no sólo la poligamia, sino el concubinato y con ésto cae

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

por su base la razón que aducen alguns autors musulmans i cristians, que pretendem disculpar la poligamia al dir que ella es un freu per evitar el concubinat.

La comida de bodas es muy rara y asaz molesta para el estómago de un europeo. Consiste en gallina guisada en un caldo rojo y muy picante. Como tenedor, los dedos. Como silla, una estera. Cruzadas las piernas y precedido cada plato con su lavatorio de manos. Luego sirven un cordero sobre otra estera. El cordero entero, asado, y también picante. Y por fin el kus-kus, mezcla de harina de maíz, miel y un líquido oleaginoso de olor repugnante. Después de cada plato es necesario emitir los regüeldos suficientes para que el anfitrión vea que se está satisfecho y a cada expansión abdominal ruidosa que en Europa sería falta de educación, él da las gracias con un sonoro: «Baracaalauic». Luego se fuma en una pipa larga y con gran dificul-

tad. Tengo que advertir que durante la comida no asisten las mujeres. Sólo hombres, y las esclavas y criadas reciben con gran contento los restos de la comida, agrupadas en un rincón.

Luego se toma el te. Aromatizado y aceptable, pero le hacen tomar tal número de vasos al invitado que llega a temer por su salud. Rechazar algo es ofensa. ¿Qué remedio cabe sino ingerirlo todo?

Raza exótica y supersticiosa, llena de una religiosidad grande, muestra como respeta lo suyo no permitiendo la entrada del colonizador.

Alá es su Dios, Mahoma su profeta y raro es el árabe que a las 12 y a las 6 no eleve sus miradas a lo alto, rezando sus preces de paz y de guerra, como nosotros elevamos nuestros esfuerzos por la Civilización.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Categories de ciutadans

Ningú més que el poble veu les coses clares. Digueu-li al poble el que volgueu d'actes i de fets; el poble sempre sap i vol veure quins són els justos i els pecadors.

Perxò la galeria, des del primer dia de fer sentir la seva veu per les terres d'Empordà, està satisfeta d'ésser del poble i com el poble. A la galeria ningú ens fa passar gat per llebra; ningú ens entabanarà fent-nos creure que guatlles són perdus. A la galeria quan diem una cosa hi pugem de peus i no hem haguda de recular mai una afirmació.

Les coses quan les diem, les sabem i les fonamentem; no escrivim pas les paraules pel gust d'escriure. Nosaltres es-

crivim per dir on és la VERITAT; on és la JUSTÍCIA. Per dir quins són els apòstols falsos que s'abriguen amb la capa dels bons dissimulant les seves embusteries i tramoies; estampant aquelles malifetes dissimulades que tant de mal li han fet al dret de les causes justes.

A l'Empordà, particularment a Figueres, d'ençà que Don Joan M.ª Bofill és mort, diríem millor, d'ençà que Bofill fou víctima dels escolanets del Cacic i del Cacic mateix principalment, a Figueres doncs hem vingut suportant tota una conxorxa de comparses i de comarses que es repartien el «botí» municipal; volem dir el Pressupost. Millor dit: el Pressupost de Figueres ells el feien per xucar-

hi només ells. Era, com si diguéssim el Pressupost de les conveniències. Us direm, més clar: venia un cas com el que ara han plantejat de la PATNNT dels vins; aquells escolans del Cacic es reunien, feien veure que rumiaven com el coro de «doctors» del «Rey que rabió» i acabaven per anar a cal Cacic a preguntar-li que havien de fer. El Cacic se feia explicar la cosa, i una vegada que n'estava enterat amb tots els pels i senyals, responia: —¿Això perjudica a algun dels nostres? —No? —Doncs buscada contra del «pagano», i que pagués Vegades el cas era tan extraordinari de barrut, que aquells domèstics fins se donaven vergonya d'aplicar-lo. Llavors la frase melosa del Cacic encara era més irritant: Dieu que us fa per aplicar aquesta conveniència per què serà impopular? Jo us diré, no beneficia a Pau o Pere dels nostres? —Sí, eh? Doncs mentre en Pau o en Pere (o en Vicens—l'oncle) estiguin contents, ja n'hi ha prou. Deixeu que bramin. Ja sabeu que brams d'ase no en puja cap al cel. (I en parlar del cel, es referia al seu cel d'oques que barbategen i ponen nials, bo i esgarriant les cries del poble).

Ja sabem que així parlant clar, ens fem entendre, bo i sapiguent ensems que desafiem la ira del Cacic que és molt capaç de venjar-se portant-nos al jutjat perquè els hi cantem clares.

No volem però recular res del que diem, perquè tot és veritat.

Es tot tant veritat que ja tothom sap que qui volia participar del Pressupost s'havia de fer dels seus. Així tenim que encara que paguessis totes les contribucions, tots els impostos i tots els arbitris que a ells els hi donava la gana de posar, si no eres pas dels seus, l'Ajuntament que ells graciosament manaven, no et feia pas treballar, no et donava pas feina perquè et guanyessis la vida.

I així hem pogut comprovar com eren molts i molts els veïns de Figueres que mai foren sol·licitats ni atenguts per treballar en benefici de la vila, que és el comú, que és el Municipi.

Perxò la galeria maldem i maldarem perquè això s'acabi; perquè a Figueres no hi hagi categories de ciutadans; perquè la nostra vila no sigui una comparsa de comparses i comarses; perquè tothom sigui tractat igual i amb totes les consideracions, que és aquesta l'obligació de l'Ajuntament.

Maldem i maldarem perquè no hi hagi Cacic ni negociants aprofitats; maldem

FÁBRICA DE PEDRES ARTIFICIALS

ENRIC SAGRERA

Carrer de Vilallonga

(Carretera de Roses)

Aquesta casa es dedica a tota mena de treballs amb
pedra artificial per aplicar al ram de construcció,
- - - empreses industrials i agrícoles - - -

ARQUITECTURA

DECORACIÓ

CASA CENTRAL:

Carrer de Lorençana

GIRONA

i maldarem perquè no es dongui l'espectacle de què certs concellers només miren per ells o pels seus amics, fent per exemple rebaixar-se els arbitris (què direm?) de la gasolina; o il·luminant-se la fatxada amb excusa que s'engalana profusament el davant; no pagant el que correspon, o xuclant tot l'any del Pressupost amb adobs i pedaços a les canyeries de l'aigua que no és aigua; o enfondint el pous, que mai més acaben d'ésser prou fondos i que tants milenars de pessetes costen.

Contra de tot això i per la igualtat ciutadana anem els «galeros», aquella «quadrilla» de descamisats, etc. d'etz.

GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. - FIGUERAS

RELLISCANT

per G. BUCH

La dona fatal

La dona fatal és vella com el món habitat, és a dir, com la dona.

Si hem de creure les Escriptures, la primera de totes, nostra mare Eva, fou

fatal per Adam, per ella i per tota llur descendència. La serp temptadora es lliscà en la seva tèbia ombra i tothom ja sap ço que passà: això va ésser, senzillament, el paradís perdut.

Però no hem d'anar pas tan lluny. En tots temps n'hi han hagut de dones fatals, i la mateixa Història n'ha ben sofert. I fins avui mateix ens les trobem incloses en els més sensacionals processos. I quantes no són les jovenetes damiselles que emmirallades per un film n'han fet un somni!

Dones fatals! Fatals, certament, elles ho són. Elles ho són sobretot pels ximples que les estimen més que elles no es mereixen. Elles ho són, sovint, per allargament, per elles mateixes. Elles trenquen, desfan existències. A causa d'elles i sovint per elles, homes es deshonoren, homes roben, homes assassinen. Homes van a podrir, a morir a la presó després d'haver-les salvatjament esquartrat o bé mentre elles continuen, somrients, remarcades, sobiranes, llur camí en la vida, entre noves passions, entre nous plaers, entre noves festes.

Però, vull remarcar-ho, la major part paguen cara la influència tràgica, la fascinació inexplicable, fatal, que produeixen en els homes. Moltes d'elles paguen

amb la seva vida llur petillosa delectació en el sofriment, d'altres ho fan mitjançant la pèrdua de llur honor i de llur llibertat. Hi ha qui troba un instant, però rapidíssim, de glòria avaladora i sorollosa popularitat, però les més, apenes si arriben a destacar-se del fons de l'ombra quotidiana on elles s'han mogut i que sembla rependre-les per apaivagar-les, per borrar-les.

Hi han però diferències entre elles. Quasi cap rasgue comú, apart, naturalment, el de la fatalitat que elles porten com un acre llevat, disposat a esbargir-se s'hi troba un terreny favorable. Hi ha qui, implacable i única, sembla demanar la desgràcia i la mort violenta; hi ha qui, pel contrari, sembla repel·lir-les de totes les seves forces. La fatalitat d'una no estranya a ningú. La fatalitat de l'altra estranya a tothom.

Es veu amb això quan delicat, difícil, és el definir la dona fatal i mateix de descelar els símptomes dominants de la seva fatalitat. Això es deu mantes vegades al temperament i a les circumstàncies. Aquí, tot un seguit de falsetats manifestes resta llarg temps sense tràgiques conseqüències. Allà, una lleugera imprudència desfà ràpidament el delictes criminal. Nosaltres ens veiem despla-

cats de tota regla i mateix de tota llei definida. La major part del temps, l'atzar resta el gran amo dels esdeveniments.

Sembla que, mantes vegades, tot un gavadall de forces obscures encerclen els éssers, els empenyen tan aviat a la dreta com a l'esquerra; tan aviat vers l'alt, vers els cims; tan aviat a baix vers els baixos-fons, del costat de la sort i la felicitat o del costat de la mala sort i la desgràcia. A quines congectures podria això inclinar-nos si tinguéssim el gust i lleure de deixar-nos-hi dur?...

Tot sembla passar, en certs moments, com dins el laboratori d'un savi demòniac que combina a l'atzar, les seves experiències químiques. De dos cossos, de dos cors i de dues ànimes posades així en presència, sorgeix la divina guspira,

però ella encèn mantes vegades, passions detestables i provoca catàstrofes.

La dona fatal de les novel·les populars, misteriosa, troblanta i desdenyosa beutat, que se'n riu dels mascles i hi juga, sembla haver passat de moda. Ella morí, una bella vesprada amb els seus grans mots per petits mals, les seves robes i les seves tirades a llarga cua, els seus capells amb plomalls, i totes les andròmines passades de moda que avui dormen el seu darrer somni, amortallat per la polç, en les golfes d'algun expositor dels Encants.

(Continuarà).

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

Balança electoral

Poríem dir aquesta setmana que la Balança apenes es belluga. La correntia va per sota; sotracs i tràfecs ja hi són. No es veuen però, i s'endevinen.

La cosa és general; tant a casa, com arreu de la Península.

Romanones riu, com sempre, per sota del seu nas florit, i pensa fregir-la a llurs comparses de gabinet. Ell confia aconseguir un bon "tanto" a favor seu en les primeres eleccions que s'efectuaran (sí se efectuen) properament el dia 12 (?) d'abril, les municipals.

Els altres seus comparses també procuren que l'alioli no se'ls hi negui per ells. I així tot és activitat, febricitat, però sempre subterrànies.

Entre nosaltres, els figuerencs, advertim ben miser atenció a la cosa política. La gent sembla estar encara en un temps de tant se m'n dona. Si no fos pels noms d'una candidatura fantàstica que diuen l'integraran principalment el jovent (?) de la F. R. S. i el seu patró, ens pensariem que a Figueres no hi hauran eleccions.

Bé, rectificuem una mica, contra la costum nostra. Endemés de la candidatura juvenil o jovençana, tenim en perspectiva la creació, sembla, segons la premsa del dissabte, d'un partit empurdanès de centre, i ens comuniquen també l'adhesió de mants ciutadans al grup dels constitucionalistes o consti-

tuents que comanden Villanueva i Melquiades, amb l'acord d'Alba, el polític més clarividient dels fuetejats per la Dictadura. Entre aquests ciutadans figuerencs adherits als constitucionalistes hi figuren rellevants persones flagel·lades pels governadors dictatorials.

Diuen que el Sr. Sans vacil·la en decantar-se per la F. R. S. (entre els prohoms de la qual hi compta el floret) o fer-se dels centristes, o bé anar-se'n a casa. El temps i l'ocasió diran.

Don Marian Pujulà sí sapigués que aquells xicots "galeros" no l'amoinaran, fins tornaria oferir el seu nom per la candidatura juvenil (?).

Els empleats municipals amb galons, "Empordà Federal" reconeix que serveixen molt per fer eleccions. Enyora segurament els temps en que Campà comanava. Cada moliner tira pel seu moli.

I en parlar d'"Empordà Federal" recollim el seu lament que no voldria veure la gent republicana (com abans), sinó carrinclona i enyoradiça per fantasmagories que ja són al clot bona picossada d'anys ha.

Els republicans federals continuen amb austeritat llur camí emprès d'unió i empenta per aconseguir la implantació del seu ideari. Què per molts anys!

Els de la F. R. S. no volen que sigui dit que el poble de Figueres sent gran entusiasme per la República. Ells no ho volen, i per això voldrien que aquella "fèrvida" ovació a Alcalá Zamora, no ho fos.

Els no volen veure que el poble ovacionava el nom del monàrquic que sacrificava el seu monarquisme per servir al poble, fent-se republicà.

Els no en volen de republicans. Ells volen entretenir el temps amb coloraines per anar tirant de la rifleta i no haver d'exposar la pell. I ara "senyors" de la F.R.Sa són temps de República! i d'exposar la pell.

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERES

¿Es Vd. hombre de buen paladar?

¿Ha probado el mejor
vino espumoso?

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las fiestas señaladas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

Caja 12 botellas	CARTA D'OR ESPECI L.	“	72
“	“	CARTA D'OR.	“ 48
“	“	CARTA AZUL.	“ 42
“	“	CLRTA BLANCA.	“ 36

DEPOSITARIO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

Figuerencs!! Empordanesos!!

Recordeu bé que

LA GALERIA

a Barcelona es vend als: Kiosc Barcelonès, de la Rambla de Canaletes, al davant de l'Hotel Continental.
Kiosc Carme del Pla de la Boqueria, Rambla de les Flors, davant del carrer que li dóna nom.

Empordanesos que sou a Barcelona: LA GALERIA us posarà i us tindrà sempre al corrent de
com estem i de com anem a la terra nadiua.

LA GALERIA cal que sigui companyona vostra.

Siguent sol·licitada, també es vendrà a un dels més importants kioscs de Perpinyà.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CLIPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

Injusta Patente

Réplica a "Empordà Federal"

En el penúltimo número del citado semanario, he leído que no están muy conformes con la actuación de protesta que han formulado contra el Ayuntamiento el recientemente fundado "Gremio de bebidas".

Después de hacer historia sobre la tramitación de dicho asunto, llega a la conclusión de que el Ayuntamiento actual no tiene culpa alguna con la implantación de dicho arbitrio. Ciertamente nadie negará que hasta el final del 1.º trimestre del año 1930 no cabe ninguna acusación, cuya herencia ya procedía del anterior Ayuntamiento; mas de entonces en adelante la cosa ya cambió de aspecto, puesto que de cumplir la ley (representada en este caso por la Ordenanza 54), tenían de haber cobrado el primer trimestre de la Patente, cuyo cobro hubiera infaliblemente originado la misma protesta que ha provocado ahora y entonces, tratándose de un trimestre, la cosa hubiera tenido más fácil arreglo y se hubiera gestionado no solamente la REBAJA DE LA PATENTE, sino la anulación completa de la misma para años venideros.

"Empordà Federal" se extraña que protestemos; entonces ¿qué quiere? que procedamos como en tiempos de Torquemada ¿a callar o a la hoguera?

Sin embargo había una fórmula muy fácil de arreglo; ya que ni el Ayuntamiento tenía que perder un céntimo, ni nosotros de ser castigados inicuaamente. El novel Gremio de bebidas propuso volver al sistema del cobro de los vinos como se efectuaba en el año 1928-29 y que producía al Ayuntamiento 12.000 pesetas sin gasto ninguno por parte de nuestro municipio, ya que diariamente dos individuos de Arbitrios Municipales iban a las dos estaciones de Figueras (carga y pasajeros) para informarse de lo que llegaba de vinos finos y alcoholes de todas clases afectas al impuesto de dicho arbitrio.

Pues bien: de 12.000 pesetas que se cobraba entonces a quince mil que importa ahora son tres mil de diferencia, y a fin de que pudiera decirse que el vino no tributa, hubieran podido cargar un tanto proporcional a cada co-

mercio o industria para cubrir esta diferencia de 3.000 pesetas, tocando unas 15 o 20 pesetas término medio.

Mas esta fórmula tan sencilla, quizás la única para armonizar con ella los intereses de todos, no les parecerá bien a los Sres. de "Empordà Federal", y ya veremos los esfuerzos que harán para llevarla en práctica. Seguramente que si se tratara de restablecer el impuesto de Consumos como antes, ya obrarían en otra forma.

Una cosa es el interés de los pequeños y otra su apreciación. Nos dice asimismo de agremiarnos como lo hicieron los del ramo de perfumería, siendo pues que la cosa no tiene analogía, ya que en caso de existir la Agrupación alguien tiene que responder ante el Ayuntamiento de las 15.000 pesetas que señala la ley para establecer este sistema de cobranza. Pues bien, ¿a quien de nosotros, los del Gremio de bebidas, podrá señalar "Empordà Federal" como poseedor de 15.000 pesetas para responder de dicho arbitrio, si la inmensa mayoría vivimos al día o al jornal?

Por último nos echan en cara porque en 1929 no protestamos ante el Ayuntamiento por la implantación de dicha Patente. A esto se llama ser cínico. ¿Es que se creen estos Sres. que nosotros no tenemos más tiempo que emplear en ir y venir del Ayuntamiento para informarnos de si han pensado la adopción de algun nuevo arbitrio?

Sepan los de "Empordà Federal" que bastante trabajo tenemos la mayoría de

los que integramos nuestro Gremio, con ganar el pan de nuestras casas con el sudor de la frente. Si la única preocupación nuestra es mantener a flote nuestro hogar con la honradez del trabajo; y no me parece muy oportuno olvidar nuestra casa y desvelarnos por lo que ocurre en el Ayuntamiento. Con que lo integren personas de buena voluntad y veladores del interés público ya basta, mas no protectores de una sola clase: LA DE LOS RICOS.

ESCUELA PARTICULAR DE INSTRUCCION PREMILITAR DE CUOTAS "SPORT FIGUERENSE"

Abierta la matrícula desde 1.º de Febrero para los mozos de cuotas del actual reemplazo. Al matricularse se obtienen los derechos de Socio del Caeino. Es la más antigua de este partido judicial.

En este curso se abrirá una sección para mozos no cuotas que deseen reducir el servicio de ocho mozos mediante certificado de aptitud, según reciente Real Orden.

Informes completamente gratuitos sobre Reclutamiento.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

Es necessiten
APRENENTES DE MODISTA
Carretera del Castell, 19

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATTERS
d'immillorable qualitat a
48 Pessetes
Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consorcio del Plomo en España».

Magda Lasala

por FELIX DE LA OSIRIATREA

(A VUESTRO RUEGO)

Ved que mal haceis, Señora, en demandarle a un mísero poeta empuñe su lira y os cante una trova; ¿es que ignorais acaso que el poeta sólo de ilusión se cobra?

¡Mal podeis pagar vos con tal moneda si la habets dado a vuestro esposo toda! Promesas me hareis muchas para ver lo que mi corazón ciego atesora, más yo bien sé que cuando algo os pida direis siempre mañana y nunca ahora. Sé que vos sois buena artista y declamais con las frases con que el amor se borda, pero aquello es savia de otro poeta que hizo llegar su verbo a vuestra boca. Sin embargo ya que me pedís un canto y es adorno, vuestro ruego a mí corona, no lo haré a la mujer que es mujer de otro pero sí al artista que hay en vos, Señora.

Cofre donde se entregan los tesoros; ánfora desbordante de ilusiones; cerebro de cerebros creadores y crisol donde bullen las pasiones.

—Olvido de las penas interiores; máscara que ríe eternamente; corazón que no pena padeciendo y blanco del escarnio de la gente.
—Es su corazón un acerico donde clava quienquiera su alfiler, y aunque mane la sangre a borbotones se resigna, ya está hecho a padecer.
—Así veo yo al artista; Nazareno que en el Gólgota los brazos extendió. ¡El artista verdadero nunca muere, como nunca el del Gólgota murió!

Associació de Música de Figueres

per ANDANTINO

CURS VIII

CONCERT V

ARTUR RUBINSTEIN
(pianista)

Encara ressonen a les nostres oïdes les notes del colós artista. Una ala de la genialitat ha commogut el públic per enter. Rubinstein s'ha imposat, ha triomfat des del primer instant, convençut de la seva força, com un déu, damunt dels cors dels humans.

Execució i sentiment són en ell innats. El gran artista, virtuós i inspirat, domina totes les modalitats, els més pregons secrets. No hi ha dificultat per a ell. Per Artur Rubinstein aquesta paraula és una irrisió.

Vegeu sinó el programa:

La primera part la composaven a més de tres estudis de Chopin i del Scherzo en «si bemol», del mateix autor, una gran obra de J. S. Bach; aquell colós organista que resolgué tots els problemes musicals en tan difícil instrument transcrita al piano pel depurat compositor italià F. B. Busoni (premi Rubinstein 1890) i titulada Toccata d'Orgue, «en do»; obra en tres parts (Preludi, Adagio Intermezzo i Fuga), d'una dificultat extraordinària i una sonoritat senzillament admirable.

La segona part del programa la integrava un escollit repertori a base de música espanyola: «Corpus Cristi en Sevilla», una de les peces més difícils d'Albéniz; «Evocación», altament sentimental, i la tan coneguda «Triana», també del gran músic camprodonenc i dues dances de «El Amor Brujo», de Falla. No cal dir com sentí i com interpretà Rubinstein aquestes obres que immortalitzen, tocant-les ell arreu del món, el nom d'aquests dos autors coterranis.

La tercera part del programa la componia música eminentment moderna. El Sr. Rubinstein, desitjant incloure obres d'autors

més comprensibles pel nostre públic, aconsellà una variació parcial del programa, interpretant, en lloc de «Sis peces Balcàniques», de Tajcevic, un «Preludi i Marxa», de Prokofieff, molt dur i difícil d'execució; en lloc de «Tres Masurques», de Gradstein, un difícilíssim Nocturne de Scriabine, executat amb la mà esquerra solament; peça que sols pot portar a cap un artista de la talla de Rubinstein; i per fi, «Petrouchka», del rar Strawinsky (Dansa rusa; A casa de Petrouchka i el Carnaval rus), de raríssima eufonia, extraordinària execució i gust modern molt alambinat.

Rubinstein fou sorollosament aplaudit pel nombrós públic que omplena el local. A la fi, a les reiteracions d'aquest, vertaderament emocionat per l'art del gran pianista, interpretà, fóra de programa, l'inspirat vals de Chopin op. 64, n.º 2, d'una faisó exquisida, com jamai no ha /sem sentit.

Una nit, certament, inolvidable en els anys de l'Associació de Música de Figueres!

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía. Taquígrafia. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

Miravittlas, alliberat

Coralment celebrem que el nostre conciutadà Jaume Miravittlas, siga ja en llibertat. Les altures han escoltat la veu del poble i l'han atesa. No fou doncs pas debades que nosaltres creïèssim sincerament, en llençar la nostra proclama, que el més pràctic i ràpid camí d'arribar a la llibertat, era pel clam del poble, que en definitiva és qui imposa sempre la justícia.

I no ens hem errat. Els procediments tortuosos, les sortides de carreró, les antesales, serveixen només que de perdre temps. L'actuació enèrgica i unànim a la claror pública, és el millor pas. La prova darrera: aquesta llibertat de Jaume Miravittlas.

En tant que llurs titolats amics perdien el temps per despatxos i salonets de dependències oficials, res no s'obtenia, sinó aplaçaments i promeses.

Quan seguint la indicació de la galeria tot el poble s'abocà demanant justícia reparadora, el govern ha concedit l'indult.

Celebrem coralment la llibertat del conveí nostre, Jaume Miravittlas; expressem també la satisfacció per l'actitud ferma del nostre poble.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

SPORTS

Glosari d'esports

Els nous directius unionistes ja han pres possessió del seu càrrec. Tenim doncs que la nova junta la componen: President, Pichot; Vis-president, Guillemet (pare); Secretari, Bassagañas (fill); Vice-secretari, Corsellas; Tresorer, Bordas; Comptador, Comas; Vocals, Fontdecaba, Rovira, Raurich i Botey.

Així, a primera vista ens sembla una bona junta. Una junta d'altura. (I consti que no ho diem amb ironia per l'alçària dels seus dirigents). Una junta de la qual se'n poden esperar grans coses. En ella hi veiem: competència futbolística en alguns; activitat, en altres; seny, en els més; iniciatives en uns pocs i voluntat i patriotisme i amor a Figueres, en tots. És per això que nosaltres creiem que és una junta d'altura.

A BLANES

Safa, 2 - Unió Sportiva, 5

Diumenge passat el nostre primer equip es desplaçà a Blanes en partit de torna visita.

El resultat no pot ésser més falaguer, 5 a 2 favorable i en camp contrari és una bella «performance».

El primer gol el marcà Sala de factura magistral. Els altres quatre foren obra de Jordà II, tots ells marca «Quico». Els del Safa foren aconseguits els dos de penal.

L'equip unionista es presentà així:

Brú

Vergés - Carbonell

Patricio II - Bosch - Madern

Valls - Sala - Jordà II - Vila - Gimbernat

Els millors: Carbonell, Bosch, Madern, Sala i Quico. L'àrbitre Romans, parcial a favor del Safa.

TAQUIGRAFIA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

AL CAMP LOCAL

Al camp local, el reserva baté al Sant Pere Pescador per 7 a 2.

L'equip era:

Canyelles
Comellas - Carreras II
Clares - Carreras I - Deusedas I
Dunjó - Deusedas II - Rodeja - Frigola -
Patricio I

A PALAMOS

Erato F. C., 1 - Palamós S. C., 1

Un empat fou el resultat del partit celebrat el passat diumenge a Palamós, entre l'Erato d'aquesta i el Campió Provincial d'enguany.

Tothom es temia una catastròfica derrota de la Erato, més no fou així, molt al contrari. Els jugadors d'aquest cercle, fent-se càrrec de la importància del partit, desenrotllaren desde bon començament un gran joc ràpid i ras, logrant en bona part del primer temps dominar als campions. Al segon, els figuerencs, esgotats per l'esforç realitzat, es preocupen sols de defensar-se i anul·len totes les arrencades palamosines, malgrat posar-se al centre de la davantera Rosalench.

Els gols foren obtinguts en el primer temps. El del Palamós per el simpàtic Madriles en una jugada d'aquelles seves. El de la Erato per Prats en rematar un excel·lent centre de Hernández.

Esplèndit i digne d'admiració és aquest resultat assolit per l'entusiasta onze eratic, al qui donem la nostra enhorabona i li desitgem continuar el camí dels èxits.

Formaven els equips:

Palamós S. C.: Boix-Ribera, Dispés-Goirí, Rosalench, Dabau-Napoleó, Viu, Molla, Fernández i Ribes.

Erato F. C.: Rosell-Llovet, Laboria-Barneda, Baig, Samaniego-Hernández, Baró, Peiró, Prats i Giró.

Un pany de bona seguretat?

A la Serrelleria

-- CUFÍ --

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

Ramblejant

per KOLIN

Triste y pàlida como una princesita de un cuento azul de Rubén Darío. Sus hermosas ojos otean sin ver. ¿Por qué?

«La princesa está triste, la princesa está pàlida». Allá, en las tierras yermas de Marruecos... ¡Tan lejos!... Bajo la irradiación de la luz, Salvador lee pensando en pepita:

«¡Oh los suspiros! ¡Oh los dulces sueños!

¡Oh las tristezas íntimas!...

¡Oh el polvo de oro que en el aire flota...»

Andalusia?...—No!, per què?...

El passeig nou. Dos «colomets» tendres i una conversa espiritual.

Ell—T'agraden els espinacs.

Ella—Sí, i a tú?

Ell—No gaire... m'agrades més tú.

Aquest xicot pel que es veu confon l'herba.

Dues belles flors del cel viuen enterides per la prestància i lluïment del més elegant dels nostres amics: Moli el «dandy» maniquí, de tan correcte com ell és en la perfecció de la línia. Ell però davant l'extraordinària afecció de llurs admiradores, resta confós, i per esbargir-se, perd el temps amb una tercera beutat. Caldrà que hi tallin ales a les seves il·lusions, les Maria i Lolita.

Es vend equip complet per soldat de quota completament nou.

BON PREU

Raó en aquesta impremta

De què s'enfada la molt guapa Maria Joana?—Què no complim tot el que prometem?—Ja ho saps dona, que t'admiem; però tenim tanta feina que no donem l'abast. Sàpigues però que nosaltres per tu tot.

No sé per què hi posa sempre cara de pena la gentil Trilla als seus amors—¿Què potser han volat?—Si així és, faci allò de «a rey muerto, rey puesto». Si per quelcom hom val, disposi.

Els angelets de tant en tant també cauen, encara que siguin al cel. Exemple bíblic Lucifer; molt bell i molt gentil, però pres per la supèrbia.

Altre Angelet com Casals, ha caigut també corprès per l'esculptural temptació d'una ninfa romàntico-sentimental, que és Baille.

La nostra clarividència ja ens ha descobert quin és l'afortunat d'entre els tres pretendents (Juanito, Vicens i Antoni) a la gràcia de la Sumpta.

No cal dir-ho; en Juanito, per quelcom és més llarg que els altres; però ja han renyit. Es allò: «Nubes de verano».

Un jove professor de l'Institut; aire marcial; elegància i bona verba.—Enamorat?—Cal; festeja... de lluny però. Per casa hi acompanya l'esquillanta Julia D... El cas és no perdre el temps.

Després de dues setmanes de tempesta i nuvolades (amatòries) han tornat amics la parella Juanita i C...

Bé, res tan suggestiu com les converses de fútbol. Dues xamoses nenes es dallen per les preferències d'uns asos, i no podien convenir en l'afecció. La una li agradava

més Sami; l'altra volia Kiriki. Finalment sor-
gí la guspira: «De tota manera més agrada-
ble i simpàtic ho és en Brú».

L'ull viu doncs, amic Brú: cerca les dami-
sel·les i si no les trobes, jo te les diré.

■ Marfa Fages y Lidia Viñas son dos
hermosas niñas que adoran la música. En-
cuentran en ella su «Mayor» placer.

■ Hermosa Adela: ¿tienes novio? --¿sí?

—¿no? Dime que no, y lo tendrás enseguida
al darme el sí.

■ Una lleugeresa involuntària de RAS-
CAFÍ, en no expressar bé el seu pensament,
ha molestat la divina Marín. Perdoni'l, sim-
pàtica damisel·la; ell ho prega amb el cor
des de Barcelona. Sempre, diu RASCAFÍ,
he admirat i distingit l'alta dignitat de la for-
mosa enfadada.

De tot en diuen mares

De P. Teixidor Elias

Per excés de material no poguérem,
en la nostra edició anterior, emetre nos-
tre judici respecte de la última obra del
dramaturg i bon amic nostre, en P. Tei-
xidor Elias.

Una obra altament humana és aques-
ta. Mostra la xacra descarnada d'una
societat envilida pels atàvics perjudicis.
Campegen en ella sentors de podridura
i perfums de tarongina. Teixidor Elias,
cada volta més segur del terreny dificul-

L'actual Dictadura de concentra-
ció, per disposició del Ministre de
Governació, no deixa fer testament,
igualmente que la primera, als seus
Ajuntaments de R. O., prohibint-los-
hi des de 1.er de Març tota disposi-
ció final, havent-se de contentar amb
el paper d'albacea testamentària,
fent la viu-viu fins el rellevo. —I
aguantant el tipo, eh?

tós que trepitja, s'endinsa en l'esperit
dels seus personatges, amb gran clarivi-
dència. Quantes mares com aquella Clo-
tilde posen sa intel·ligència al servei de
una ambició social que jamai no podran
ocupar sense sacrificar ses virtuts i amb
elles la de ses pròpies filles? Davant
una degradació que perillosament avan-
ça i pretén corrompre l'entranya de la
joventut d'avui, de les que tenen d'ésser
mares de demà, fan falta normes com les
que P. Teixidor oposa amb la gallardia
d'un consumat psicòleg.

Dos conceptes distins mirant-se fit a
fit; dues joventuts diferents en la seva
essència i la veu de l'experiència do-

nant sa darrera paraula i amb ella la
única veritat, la més humana: aquesta
és l'esperit de «De tot en diuen mares»;
una Fermina que arriba a pretenir evi-
tar la maternitat i una Claudina tota bo-
nesa i tot cor, somniant amb un amor
sant, i per damunt de tot, simbolitzant
a la Mare Natura, l'àvia, veu d'amor,
veu de consciència.

Temps fa que havíem reconegut en
Pere Teixidor a un comediògraf de molt
de pervindre, mestre en el maneig de
les figures en acció; però aquesta últi-

ma producció supera a totes les seves.
D'un lèxic fàcil i depurat—aquesta és,
precisament una qualitat rellevant—,
sense amaneraments, d'una acció que se
inicia suau i suaument s'enlaire fins
comblar en el final del segon acte, en
una situació teatralment positiva i que
dóna la sensació d'una realitat irrefuta-
ble.

Finalitza l'obra amb el triomf de la
única raó de la vida.

Els artistes de la Companyia Mestres-
Querol posaren entusiasme i amor en
l'execució de sos respectius papers.
Les germanes Mestres, notabilíssimes.
La Sra. R. Mestres, suaument rigurosa
en son «rol» d'àvia; i deliciosa de co-
rrupció la Sra. Anna

Magda Lasala, Adela Coy i Carme
Vendrell, molt bé. El Sr. Querol se'ns
mostrà com sempre, insuperable. Els al-
tres actors, també estigueren a l'altura
de sos papers.

Ens consta que hi ha molt d'afany en
veure reprissada l'obra; en cas de veure
realitzats els pregs de mants figuerencs,
el públic d'aquesta ciutat sabrà donar al
seu autor una prova de l'interès que
sent per les produccions dramàtiques
del jove artista figuerenc.

Una coral estreta de mà al bon amic
Pere Teixidor Elias.

per R.

M. Morlius MÉDICO

Tratamiento de la tuberculosis por el
procedimiento del Dr. GIL ACEBEDO.

Reflejo terapia: Procedimiento Dr. Asuero
Consulta: Jueves y Domingos de 11 a 1

Juan Maragall, 1

— FIGUERAS —

ACEITES - SALAZONES

AZUFRE

ONOFRE PONT

CADAQUÉS

NOTAS

DE LA CIUDAD

LA conferencia dada por don José Antonio Vandellós, el viernes, fué del agrado del público que se entusiasmó con las descripciones pintorescas de la vida nipona.

El satèlit del cacic, enyora famosos temps i es lamenta de que els empleats municipals no vulguin servir-los de munyidors de vots.

El satèlit del cacic, en les properes eleccions no podrà emprant-se amb el seu càrrec, com anys enrera, junt amb un empleat municipal dels que porten galons i el Niceto-alcalde barri, fer aixecar del llit amb febre a un "pobre" malalt, per tal d'o-

bligar-lo anar a votar al satèlit del cacic, amenaçant-lo en suprimir-li la llet a ell, i als seus fills la sopa, si no anava a votar pel satèlit del cacic.

Quina gran institució és la Mendicitat i la lactància a mans de segons qui, i en època d'eleccions!

Per fortuna els empleats municipals son avui homes, homes lliures, i no negritos.

FALTA DEPENDENT

a la

Barberia Lloret

EN las obras que la casa Muebles Vilanova, realiza en la calle de San Esteban, tuvieron la desgracia de

sufrir un accidente de trabajo, un obrero carpintero y otro lampista.

FALTA: aprenent adelantat que vulguí millorar.

RAÓ: BARBERIA MUNTADA
Muralla, 5 ———— Figueras

EN la madrugada de ayer hubo un amago de incendio en una casa de la calle de La Junquera.

SE nos ruega llamemos la atención del señor administrador de la Aduana de Portbou, de si está enterado del incidente o incidentes habidos en la subasta celebrada el 5 de los actuales.

DISPONIBLE

un stock de cartes franceses propies pel poker, etz.

Raó en aquesta Imprempta.

Empresa de autos **GREGORI**

Plaza Pi y Margall, 4 **FIGUERAS**

LINIA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

**Projectes i
pressupostos**

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Codol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Peluquería de señoras PIERRE

Cervantes, 10, 1.º Teléfono 23
FIGUERAS

Masajes - Manicuras - Tinturas inofensivas
Henné y líquidos - Especialidad en postizos y
pelucas. Rayas invisibles

Permanentes desde 15 pesetas

PIDA V. HORA

EL sábado por la noche dió una conferencia en el Centro de Excursiones y Sports el culto publicista barcelonés don Francisco Pujol y Algueró, desarrollando admirablemente las ventajas del excursionismo y los resultados que pueden obtenerse si se atiende al espíritu que ha de poseer el verdadero excursionista. Terminó su conferencia con un canto a Figueras lleno de admiración a la tierra empordanesa. Proyectáronse interesantes vistas de los chalets de refugio que posee el Centro Excursionista de Cataluña, otras de Cadaqués, Tossa y Mallorca y unas muy interesantes de las manchas solares y las nebulosas. Terminó el acto leyendo un trabajo dedicado al Centro sobre el excursionismo relacionado con la gimnástica, muy bien documentado, que demuestra los vastos conocimientos que posee el conferenciante.

La numerosa concurrencia que asistió, premió con merecidos aplausos la labor del señor Pujol, que fué muy felicitado.

El señor Pujol fué obsequiado con una excursión a las interesantes ruinas del monasterio de San Pedro de Roda.

Se necesita socio

aportando pequeño capital
para poner un estudio cinematográfico en esta ciudad, a fin de formar artistas nuevos : : : : :
INFORMARÁN en esta IMPRENTA

SOCIEDAD HIDRO-ELECTRICA del AMPURDAN-FIGUERAS

ANUNCIO

Se convoca a los Señores Accionistas de esta Sociedad a la JUNTA GENERAL ORDINARIA que tendrá lugar en esta Ciudad, —Cervantes números 44 y 46 pral.— el domingo día 15 de marzo actual a las doce horas de la mañana, para discutir el Balance, Cuentas Generales y Memoria correspondiente al pasado año de 1930; para acordar el Dividendo activo repartible; para resolver aquellos otros asuntos que oportunamente se propongan; y para proceder a la renovación ordinaria de los cargos de Vicepresidente, Vocales 2.º, 4.º y 6.º del Consejo de Administración y de Director Gerente.

Si en dicho día no pudiera celebrarse sesión por falta de número, tendrá lugar como de segunda convocatoria y sin nuevo aviso, el día 25 de los corrientes a igual hora y en el mismo local, tomándose entonces válidamente acuerdos cualquiera que sea el número de concurrentes.

Los Señores Accionistas deben justificar su derecho de asistencia al menos con 24 horas de anticipación a la Junta General; y de igual modo habrán de presentar por escrito las proposiciones que desean someter a deliberación: pudiendo examinar las Cuentas, Balance y Memoria aludidos en las Oficinas sociales durante las horas laborables de los ocho días que precedan a la Junta General.

Figueras, a 3 de marzo de 1931.

El Presidente,
CARLOS CUSÍ

SOLICITEN padrina de guerra:
Joan de Sama, Juli Fábregas, Jordi Termens, Ramón Castells, Marius Fábregas, del batalló d'enginyers Plana

Major, Melilla (África), i Ricard d'Alvarado, del batalló d'enginyers Compañia Especialitats, Melilla (África).

LA societat recreativa "Junquera" ha pogut satisfer el seu gust i el de la vila contractant per les properes festes majors la tant renomada cobla "Barcelona".

ESTA mañana nos hemos levantado contemplando una leve capa de nieve que abrigaba la ciudad. El frío que se había adormilado vuelve a imperar con todo rigor.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

LA festividad de Santo Tomás de Aquino, pasó desapercibida en nuestra ciudad, pues los estudiantes no celebraron la festividad de su patrón.

LA Junta de Patronato de la fundación de don Juan Clerch Nicolau, anuncia que ha quedado abierta la admisión de instancias para el concurso instituido por dicho señor al objeto de premiar a los vecinos pobres de la ciudad que durante el año más se hayan distinguido y dado mejores ejemplos de virtud y amor al trabajo.

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

MERCÉS als desvetllaments de l'Aeròdrom Canudas s'està organitzant un camp d'aterratge, el qual farà que Figueres sigui inclosa en les rutes internacional aèries.

Es d'esperar que Figueres i el seu Ajuntament sabran encoratjar i apoiar com cal una obra que tanta importància tindrà per l'avenir de l'Empordà.

UN dels números que més s'aplaudí en la vetllada Literario-Musical celebrada en el Teatre Principal de Girona pels estudiants amb motiu de la festa de Sant Tomàs i a l'objecte de recaptar pessetes per la cantina escolar, fou "Desde la verja", idíl·li original de M. Martí (lletra) i E. Boix (música), acompanyada de piano i violí i terpretat per la senyoreta Paquita Pumarola Genís, alumna del tercer curs de la Normal i neboda del professor d'aquesta, nostre bon amic Josep M. Genís.

**TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR**

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

SE nos comunica que significados elementos liberales de la ciudad y comarca, han tenido un cambio de impresiones con respecto a la situación política actual, considerando perentorio su ingreso en el bloque constitucionalista, tenida cuenta la ensañada persecución de que fueron y son objeto durante el régimen dictatorial.

Estiman los citados elementos que en estos momentos ello es la única posición a adoptar para no caer en el descrédito a que están entregados muchos núcleos políticos.

Es traspassen

DOS GRANS LOCALS PROPIS
PER A MAGATZEMS SITUATS
EN ELS CARRERS PRIMFILAT
I MORERIA.

INFORMARAN
Mobles Babot
PRIMFILAT, 12 FIGUERES

A primeras horas de la tarde del sábado un peón de la vía dió parte al jefe de esta estación de que en el kilómetro 245 se hallaba un hombre con las dos piernas seccionadas. Seguidamente salió una camilla a recogerlo, hallándolo en el sitio indicado en estado desesperado, siendo conducido a esta estación, donde fué atendido por los médicos señores Poch y Brusés, quienes no pudieron prestarle auxilio alguno en vista de que ya estaba en el período agónico, falleciendo a los pocos momentos. Se supone fué arrollado por el tren mixto número 221 que sale de ésta a las 13'35.

Avisado el señor Juez de Instrucción, se personó al poco rato en la estación, ordenando el levantamiento del cadáver y su traslado al depósito donde al día siguiente se le practicó la autopsia.

Según documentos que llevaba encima, resultó llamarse Pietro Janne Gile, de treinta y dos años, natural de Albadia Alpina (Torino) y domiciliado en esta ciudad calle Magre, 10, y una carta dirigida al comisario de policía anunciando su propósito de suicidarse.

La vida de este infeliz parece ha sido una verdadera novela. Todas las pasiones se desataron contra él. Ha sido una víctima de la fatalidad.—D. E. P.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

EN la tarde de ayer tomó posesión de su nuevo cargo de coronel jefe del regimiento San Quintín y castillo San Fernando, el pundonoroso caballero don Enrique Rodríguez, a quien deseamos aciertos en su nuevo cargo y saludamos cordialmente.

DE LA COMARCA

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Han passat a millor vida don Salvador Matas Baclés doña Maria Ros i Comas i don Enric Vallespí i Simon. A llurs famílies testimoniem nostre condol.

—L'Ajuntament ha costejat l'edició d'un follet, resum dels tractaments aconsellats contra les malalties dels arbres fruiters, en la conferència que va donar el dia 8 de gener, l'enginyer cap de l'estació de fitopatologia agrícola de Barcelona.

—Per a diumenge vinent està anunciat en el «Cinema Montgrí», el debut de la companyia de drames i comèdies Mestres-Querol amb l'obra de Teixidor Elies «La cançó de l'emigrant». Desitgem un èxit a aquesta companyia que compta en nostre poble amb nombroses amistats.

—Apropant-se les eleccions municipals, l'element polític comença a bellugar-se per a formar el cartipàs.

C.

**ESPACIOSO
local para vender**

Razón en esta Imprenta

Tipografía IDEAL, Muralla, 4-Figueras

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

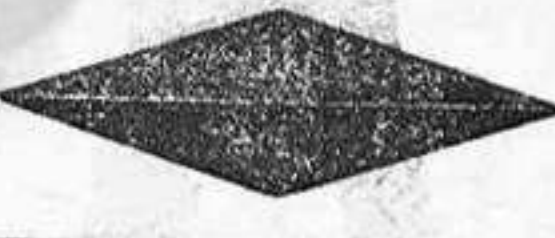
TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen =

Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 **FIGUERAS**

LAMPARA

MAZDA

claror diurna

